

propter diuersitatem desinentiæ, & signifi-
cationis sunt octo; quod contingit præcipuè
in nominibus Substantiuis. Sunt autem
Casuum appellationes apud Latinos. No-
minatiuus siue Rectus, Genitiuus, Dati-
uus, Accusatiuus, Vocatiuus, & Ablatiuus:
quibus nos addimus in singulari casum Se-
ptimum, & in Plurali præter septimum
etiam Octauum. Septimus in utroque nu-
mero erit concomitantiam, uel causam, uel
modum, uel instrumentum significans.
Octauus in Plurali tantum cum præpositio-
ne, ù, idest, in, significabit statum in loco.
In singulari enim pro hoc Octauo utimur
Datiuo cum eadem præpositione.

Tertium sunt Genera præcipua, quæ tribuun-
tur nominibus, Masculinum siue Virile,
Fœmininum, siue Muliebre, & Neutrum.
Primum demonstratur hoc Articulo Oví,
hic: ut, Oví Gospodár môy náucèn; hic
Dominus meus doctus. Secundum hoc, Ová,
hec: ut, Ová devóyka moyà naucenna; hec
ancilla mea docta. Tertium, Ovó, hoc; ut,
Ovó róbce moyè naucenno: hoc mancipium
meum doctum. Ex his tribus nascuntur
apud Latinos Commune duorum, & Com-
mune trium. Apud nos uerò uix reperitur
Commune duorum, cui præponemus, Oví, &
Ová: hic, & hec: ut, Oví, & Ová Poglávi-
ça. hic, & hec Princeps. & huic similia.

De